

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hova ugy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvántartási cikkek stb. intézendők.

Nyilvántartási cikkek soronként 10 kr-ért közöltnak.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábas garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár. Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számítatnak. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadottnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

Regále-ügyünk.

Kézdi-Vásárhely, 1890. okt. 14.

„Az egyének boldogságának előmozdítására leghathatósabb eszköz: az egyéni erők egyesülése közös célokra“ — mondja Trefort. Hogy Kézdi-Vásárhely polgárai a boldogságnak, megelégedésnek egy parányi részét sem élvezhetik, az köztudomású dolog. Kulturális fejlődése, ipara, anyagi jóléte más, hasonló nagyságú városokénál jóval hátrább áll. Ha ez tovább is ez alapon megy, eredményt sem várhatunk mást, csak a mi volt.

Öseink vítérségük, szorgalmuk és igaz hazafiságuk jutalmul nemcsak az erdélyi fejedelmek, hanem az idegen házból származott királyaink idejében is több kiváltságot, sőt

terjedelmes birtokokat is kaptak. Ezeket használták közösen, egyetértéssel és testvéri szeretettel.

Egy ily közös tulajdona volt a város polgárainak a regále-jog, melyet évszázadokon át mint szabad székely használhattak e város minden ős polgára.

A testvéri szeretet, az ösiség iránt tanusított ragaszkodás inkább tért engedett arra, hogy egyesek használják, mintsem a közös tulajdont haszonbérbe adva, a befolyó jövedelmet arányosan egymás között felosztották volna. Így a kik élvezték a közös jogot, a regálemegváltási törvény keletkezésekor, mint regále-birtokosok, igénykeresetüket beadták és azt is kimutatták, hogy ki mennyi adót fizetett bor-, sör- vagy szeszárulás után. E néhány egyén az összes nevében jelenleg mint regále-birtokos szerepel. Azt pedig, hogy a regále-jog e város minden ős polgáré, ők is elismerik, de a kiutalandó regále-kártalanítási összeget csakis azokat illeti, kik itt bor-, szesz- és sörárulással foglalkoztak, s ezt ki is mutatták; e hitben ringatják magukat.

Ez már eltér az ősi erényektől, s ha ez így lenne, valóságos megrövidítése lenne más szegény ős polgároknak. Érték meg tehát a regále-jogainkat élvezők azzal, hogy a közös javakat minden díjfizetés nélkül ők élvezték, a regále-kártalanítási összeget pedig tekintsék úgy, mint e város polgárainak közös javát. Ha ily szellemben járnak el, akkor mindnyájunk tiszteletét és bizalmát érdemlik ki; de ha zsemeik előtt csak önző céljaik lebegnek és ama összeget a maguk zsebébe akarják varázsolni: úgy Isten és ember elfordul tőlük.

Miután a regále-kártalanítási összeg kiuta-

lása küszöbön áll, nem tartom feleslegesnek ez ügyben igénytelen véleményemnek a nyilvánosság terén kifejezést adni.

Ha az előbb említett eszme úgy valósul meg, hogy a kiutalt összeg nem a folyamodó százegy regále-használóé, hanem az összes öspolgároké, akkor ehhez igényt tarthat nem 36 ős család, mint némelyek beszélnek, hanem mindazon lakosok, kik már 48-ban mint székely katonák itt laktak, s ezek törvényes utódai. Nyilván az osztozó felek száma 500 — 600-ra emelkednék s alig jutna egynek néhány forint. Az így nyert összeg kiosztása a rokonok és atyafiak között mind meg anynyi belviszályt idézne elő.

Legcélszerűbb tehát azon regále-jogosultak eszméjét és akaratát követni, kik azt akarják, hogy az egész összeg e város közügyei előmozdítására fordíttassék. Szóval nyugodjunk meg abban, hogy a kiutalt regále-kártalanítási összeg képezze azon alapot, mely megmenti e város lakosságát attól, hogy a városi közszükségek fedezésére pótdóval sujtassék.

Jól tudjuk mindnyáján, hogy helyzetünk így tarthatatlan. A Cserey-jószág megvásárlása, egy kaszárnya és egy korszerű iskola építése közhaj; ezt előbb-utóbb a Kászon-patakának szabályozásával együtt közköltsegen is létesítenünk kell. Mi célszerű volna tehát benne, ha most elosztanók s azután sok kinnal bajjal mint pótdózt ismét felhajtának rajtunk?

Most az ideje, hogy egyetértéssel magunkon segítsünk s ne hallgassunk arra, ki csak a maga hasznát lesi.

Honfi.

A „Székelyföld“ tárczája.

A nihilisták áldozata.

Vig novella.

— Némethöl. —

(Folytatás.)

Lottit és Ivánt azonnal felismerte, de a kozákat és a negyedik kísérőt nem.

Képzelték, hogy mennyire megijedt, midőn Lottikáját Iván és a kozák társaságában kocsiba szállani látta.

— Ezek most Lottit magukkal ragadják, — így gondola magában — elviszik a forradalmárok helyiségébe, ott zaklatni, kinezni fogják, hogy vallja ki tartózkodási helyemet. De hátha Lotti is benne van a szövetségükben! hátha hűségesszög lett! Iszonyu még a gondolat is. Nem, az mégsem lehet! Mit tegyek? Hagyjam őt hőherainak körmei közt? Imádozt Lottikám, tudni akarom, hogy hova hurozolnak téged, követni foglak, és aztán, ha kell, karhatalommal lépek fel gyilkosaid ellen.

Igy monologizált magában és azután oly bátorsággal, minőt még maga sem tételezett fel magában, rohant a legközelebbi bérkocsishoz.

— Az után a kocsit után hajtson, mely ott halad! — volt a dörgő parancs.

A következő utcában már utól is érte. Sokáig mentek és Schulze hol a jobb-, hol a balablakon dugta ki a fejét. Végre megállottak egy fényesen kivilágított nagy épület előtt.

A lányok kiszállottak; a közel állók a következő párbeszédet hallhatták:

Kocsis: Valaki utánunk hajtatott és minduntalan kidugta a fejét az ablakon.

Iván: Kisasszony, nézzen csak oda!

A vampir: Szent ég! ő az! Schulze!

A kozák: Csitt! tegyetek úgy, mintha nem láttátok volna! Iván ur, kerítsen papírt, tintát, tollat, hozza a garderooba, én megszabadítlak tőle! Siessünk fel!

A bankár is kiszállott; azonnal tájékozta magát.

— Itt ugyan nincs forradalmi társaság, — mondta magában — itt álarozos-bált tartanak. És az én Lottim nélkül, még hozzá oroszok társaságában, a bálba megy! Tehát mégis csak hűtelen! De nem akarok igazságtalan lenni! Hiszen nincs is határozott bizonyítékunk ellene! Hátha csak akarata ellenére behálózta! Felmegyek a bálba, maszkírozom magamat, hogy rám ne ismerjenek, meglessem és meghallgatom, a többi aztán már magától jön!

A féltékenység felébreszté szívében a bátorságot és ő hősiessé vítérséggel fizette le a belépti-jegy árát.

— Lehet itt kosztümöt is kapni? — kérde a pénztárnokot.

— Nem; beléphet úgy is, csak a nőkre nézve van előírva a maszk, az urak nem is szoktak maszkírozva megjelenni, kivéve azt a 2—3 tucatot, kiket a rendező bizottság a közönség mulattatására fogad. Az ur csak nem akar ezek közé beállani.

— Korántsem. De azért mégis csak szeretnék maszkírozva bemenni. Nincs a közelben ruhakölcsönző intézet?

— Lefelé az ötödik utcában balra van egy, talán még nyitva találja.

— Köszönöm — válaszolt Schulze és rohant, a hogy a féltékeny szokott rohanni.

Egy gyerek elvezetve őt néhány fillérért a jelzett üzlethez. A tulajdonos éppen zárni akart.

— Az ön üzletét ajánlották nekem — mondá a bankár.

— Tessék!

— Egy kosztümöt akarok!

— Tessék!

— Teremtő Isten! Hisz ez egészen süket! — sohajtott fel a bankár.

— Egy kosztü-möt a-ka-rok! — ismétlé Schulze, kiáltva, a mint csak birt — egy do-mi-nót.

— Elvitték mind, csak egy török van még.

— Szent Isten! hát még törökké kell lennem, hogy a muszkától szabaduljak! Atöltözködhetem-e itt?

— Ott a mellékraktárban; a ruháit itt hagyhatja. A mikor visszatér, ugyan zárva lesz az üzlet, de csak dörömbözzön az ajtón, azonnal kinyitok.

— De hiszen ön süket.

— Az ám, de a dobolás és dörömbözéshez hozzá szokott a fülem.

A bankár gyorsan átöltözött, zsebre vágta a halálos ítéletet és sietett a bálterembe.

Az utcára érve, jól széjjelnezett, hogy bizto-

Tisza Lajos Szegeden. Tisza Lajos gróf október 11-én este nyolcozkor Szegedre érkezett. A pererron Fodor István üdvözölte, mire Tisza angolul válaszolta: England for ever, a mit így fordított le: Szeged mindenkor és örökké! A Tisza szállóban esti 9 órakor 300 terítékű bankett kezdődött. Tisza Lajos félórát beszélt, így kezdve: Illik, nem illik, rapszódia beszél. Külpolitikában nagyban és egészben változás nincs, a béke góniusát még ma is nagyon sok fegyverrel kell őrizni, de azért a pénzügyi helyzet mégis javult. Ez a kormány érdeme. A belügyi helyzet festésénél megemlékezik arról, hogy háromheti időköz volt a debreczeni és az aradi ünnepek között. Egyik a másikat ösztönözéséből mit sem von le. Egyik a zivatáros sötét éjszaka, a másik a fölkelő hajnal verőfényes ünnepe. A munkáskérdést tartja a törvényhozás által legelőbb megoldandónak. Az igazságszolgáltatás és a közigazgatási reform kérdésében már 1876-ban nyilatkozott, akkor hidegen fogadták, ma a reformot követeli az egész ország. Ma is azt tartja, hogy Magyarországon tabula rasa-kat csinálni nem lehet, mert nálunk konzerválni kell, hogy reformálni lehessen, s reformálni kell, hogy konzerválni lehessen. Ellenzéki képviselők beszéltek a szabadelvű párt válságáról. Ő semmi jelét nem látja a bomlásnak, de azt gyanítja, hogy úgy vannak ezek, mint a sárgaságban levő ember: a maguk bajából vannak a szabadelvű pártra következtetést. A függetlenségi pártválságról nem szól, mert ezek magukról annyit beszéltek, hogy ő felé is restelné elmondani. Apponyi Albertet olyan kótlóhoz hasonlítja, a mely alól a tojások szökődnek, mert tiz esztendeig nem bírta kikölni őket. A fuzióról sem ő, sem a szabadelvű-párt nem tud semmit.

SZEMLE.

Az orosz hadikészülődéseknek két hasábos cikket szentel a „Post”. Orosz-Lengyelországban már most, béke idején, több áll százhatvan ezer katonánál, vagyis $2\frac{2}{3}$ -szor annyi, mint Németország megfelelő területén. Bismarcknak 1888. február havában mondott beszéde óta 1 hadtest, 2 lovashadosztály s most újabb 12 zászlóalj gyalog, 4 lovasezred és 16 zászlóalj vadász vonult Orosz-Lengyelországba s tolatott a határ felé. A határőr-dandárok száma 6-ról 13-ra emeltetett. Az orosz hadseregben egy gyalogosra egy lovas esik. Orosz-Lengyelországban pedig most egy gyalogosra három lovas, 22 lovasezred csak 20–60 kilométernyire esik a határtól. Legközelebb a tüzéség is erősítést nyer. A lovasságnak ez az óriási száma világosan elárulja az oroszok támadási tervét.

san tájékozza magát, nehogy visszatértekor az üzletet eltéveszsze.

Azt hitte, hogy az utca most már néptelen lesz; de csatlakozott. Alig hogy kilépett, azonnal csatlakozott hozzá egy csapat hangosan kacagó csöcselék népség.

— Még ez is! — mondá — no, Isten nevében! — és fiakkerlő módjára ügetett tovább.

Lihegve adta oda a belépti-jegyet és dobogó szívvél lépett a fényes terembe.

Schulze ur évek hosszú során át nem vett részt nyilvános mulatságban. Nem csöda tehát, ha a fény, az óriási tömeg, a larsogó orszeszer egészen elkábította. A kétségbeesés egy neme fogta el, kezdett szédülni és el akart menekülni.

Ekkor előrohant a csoport maszk, körülvéve őt, és kezdé ütlegetni.

Protestálhat-e ezen eljárás ellen? Bebizonyíthatja-e, hogy ő tisztességes adófizető polgár, ki a hátát nem ily prózái czélokra bírja? Fájdalom! ő most török, és mint ilyen, számításba sem jön a művelt államban.

Kétségbeesetten kezdett rimánkodni.

Ekkor előrohant egy bájos alak és kérdé:

— Miért ütitek ezt a vastag kórístát?

— Mert a mult vasárnapon megitta a borunkat.

— Szent Isten! — mondá Schulze — hát épen annak a vastag kórístának az alakjába kellett bujnom!

Forgalmi politika.

Baross miniszter érdekes nyilatkozatokat tett a képviselőház pénzügyi bizottságának egyik közlebbi ülésében a közeljövő külkereskedelmi politikájáról. Részletekbe a dolog természeténél fogva nem bocsátkozhatott ugyan, de ismételten jelezte a kormánynak azt az álláspontját, hogy a szerződéses kereskedelmi politika teréről nem szándékozik lelépni, a míg csak össze lehet azt egyeztetni az ország közgazdasági érdekeivel. Annak a reményének is kifejezést adott, hogy Németországgal szemben sikerülni fog a kereskedelmi viszonyokat kedvezőbbé alakítani. A vámháboru jellegével bíró legújabb északamerikai törvényhozási intézkedésekben nem lát a miniszter okot arra, hogy részünkről retorzionális lépések kezdeményezése történjék.

Igen érdekes volt a miniszter előterjesztése a magyar államvasutak ideai üzleti eredményeiről is. Az előterjesztés szerint e hó 7-éig az államvasutak 14.133 000 frtnyi bevételi fölösleget szállítottak be az állampénztárba, a mi a mult év megfelelő szakának eredményeivel szemben 4.933.000 frtnyi beszállítási többletet jelent (az államosított északeleti vasut jövedelmei nincsenek ez összegbe teleszámitva). Leültve ebből 2.360.000 frtnyi oly bevételt, mely nem tekinthető tisztán üzleti eredménynek, még mindig harmadfél millió forintba megy az államvasutak ideai tiszta jövedelem-többlete a mult évi eredménnyel szemben. A személyszállítás az ideai aug. — szeptemberi hónapokban több mint száz ezer forinttal jövedelmezett többlet a mult év megfelelő időszakánál, a mi azt mutatja, hogy a személyforgalom még mindig emelkedő irányzatot követ.

Egyben megemlítjük azt is, hogy a kormány az erdőlyrészi vasuthálózat kiegészítését úgy általános forgalmi, mint stratégiai szempontból első rangú és sürgős megoldást igénylő feladatai közé sorolja. Három irányban czélozzák e kiegészítést, és pedig a brassó-háromszéki, a szeben- és fogarasmegyei vasutak megépítése által, a melyeknek megfelelően tervbe van véve három ponton, u. m. a gyimesi, a vöröstoronyi és a vulkáni szorosokon át csatlakozások létesítése a romániai vasutakkal.

Mint értesülünk, alapos a kilátás, hogy az e csatlakozások iránt folyamatban levő tárgyalások mielőbb teljesen kedvező eredménnyel véget fognak érni, a mely esetben el lesz hártva az erdőlyrészi hálózat kiegészítésének útjából a legfontosabb akadály. Az említettük új vonalak létesítésére nézve — melyek elseje tudvalevőleg már engedélyezve is van, sőt építése is megkezdett — az érdekeltségek részéről is tétetvén kísérletek, — írja a „B. H.” — a kiegészítés előrelátha-

tólag mindhárom irányban helyi érdekű vasutak építése által fog megtörténni, természetesen akként, hogy az építendő vonalak teljesen alkalmasakká tétessenek a hozzájuk fűződő közforgalmi és másnemű igények kielégítésére, a mi csakis az állam részéről nyújtandó jelentékeny segély mellett lehetséges. Abból a háromszázezer forintból azonban, mely az 1888. IV. t.-cz. alapján a kormánynak rendelkezésére áll, helyi érdekű vasutak segélyezése czimén, csakis harmincz-ezer forint nincs még lekötve, mely összeg távolról sem elégséges az erdőlyrészi hálózat szóban forgó kiegészítésének biztosítására.

A kormány tehát javaslatba fogja hozni a jövő év folyamában, hogy a helyi érdekű vasutak segélyezésére szánt összegnek több mint harmad része (117.000 frt), mely a deés-zilahi vasut részére lön engedélyezve, az államkincstár más kiadási tételei közé helyeztessék át, vagyis hogy a kormánynak mód adassék ez összegnek megfelelő mértékben járulni hozzá új helyi érdekű vasutak létesítéséhez. Ebből a lényegében új dotációból a kormány első sorban a szeben- és fogarasmegyei vasutak kiépítését s illetőleg új romániai csatlakozások létrehozását szándékozik biztosítani.

Különfélek.

— A kézdívásárhelyi regálé-ügy. Említettük volt, hogy Kézdí-Vásárhely város képviselőtestülete egy küldöttséget menesztett Budapestre oly czélból, hogy a város részére felajánlott 157,000 frtnyi regálékártalanítási összeg felemelését a pénzügyminiszternél kérelmezze. Ezen küldöttség mult héten járt el megbízatásában. A miniszter kegyesen fogadta s egyszersmind megígérte, hogy a mennyiben a kérés az állam érdekeivel nem ellenkezik, teljesíteni fogja. Egyuttal azonban a miniszter kifejezést adott azon véleményének is, hogy a város igyekezzék az igénylőkkel kiegyezésre jutni, mivel ellenkező esetben könnyen bekövetkezik azon szomorú eset, hogy a város megkapja azon összeget, mely őt fizetett adója után jogosan megilleti, és az egyesek pedig nem kapnak épen semmit, mivel igényeiket bizonyítani épen semmi-vel sem tudják. Végül ígéretet tett a miniszter az iránt is, hogy az egyesek és város között fennforgó differenciák kiegyenlítése végett egy miniszteri biztost fog leküldeni. — Ezután a kézdívásárhelyi küldöttség Csáky Albin miniszternél és Berzeviczy államtitkárnál is tisztelgett, ányujtván azon memorandumot, melyben a felső-népiskolai gondnokság a jelenlegi felső népiskola tartatatlanságát mutatja ki és annak polgári iskolává leendő átalakítását kérelmezi. Itt a küldöttség

A szép maszk segítségért kiállott:

— Jöjjetek, barátjain: segítetek ennek a szerencsétlen töröknek!

Egy csapat tánczosnő rohant elő, mire az ütlegetők menekültek.

Az egyik leány megragadta a bankárt, megfogatta úgy, hogy a lélekzete is elállott.

Lihegve menekült Schulze a szomszéd terembe. A terem végén hatalmas délszaki növények állottak. Azok közt leült egy székre.

Mig itt pihent, nem is sejtette, hogy az a csinos kozákkapitány egészen közelébe lopózott és hogy őt élesen vizsgálja.

Hanem észrevett más valamit. Ugyanis nem messze tőle ült a vampir, Lotti, és mellette egy csinos fiatal ember, kibén Fischer üzletvezetőjét, Ivánt, ismerte fel.

— Mit látok?! — mondá magában — ök együtt! Oda lopózom és meghallgatom beszélgetésüket.

A mint mondá, úgy tett.

— Drága kisasszony! — mondá Iván — ösziinte vallomást tettem, most önön a sor, határozzon. Nemsokára szép birtokom lesz, akkor saját kezemre dolgozhatom. Hagyjon fel tehát Schulzeval, kihez úgy is csak számításból menne. Várjon bizalomteltjesen; rövid idő múlva oly helyzetben leszek, hogy atyjától is kérhetem a kezét.

— Várni fogok, — mondá Lotti — és esküszöm, hogy azzal a vastag vén majommal szakítok.

Schulze ur felugrott. Mit tegyen? Vajjon a fiatal pár elé rohanjon-e, hogy rajta kitöltse a boszuját, vagy várjon reggelig s azután számoljon?

Még mindig habozott, midőn közelében megpillantá azt a csinos kozákok. Ez hirtelen egy papírlapot, melyre néhány szó volt írva, rántott elő a zsebéből s gombostűvel, Schulzetől észre nem véetve, odafűzte a hátára.

— Vastag, vén majom! — sohajta a bankár és előbbre haladt néhány lépésnyire. De ugyane pillanatban kezdék olvasni az írást a hátán. Először egy mély basszus olvasá:

— Schulze, itt a muszka!

Mint a dinamitnak, oly hatásuk volt e szavaknak. Nagyot ugrott, de a mint másfelé fordítá a hátát, újra felhangzott:

— Schulze, itt a muszka!

Jobbra-balra fordult, hogy a tömegben át utat törjön magának, de annál többen hangoztatták: „Schulze, itt a muszka!”

Halálfélelem, örlés szállotta meg; revolvert és tört látott mindenütt.

Végerőfeszítéssel tört magának utat, felszakítá az ajtót s menekült, a merre csak birt.

(Folytatása következik.)

határozott ígéretet nyert arra nézve, hogy a kért polgári iskola Kézdi-Vásárhelyt minden bizony-nyal fel fog állítani. A küldöttség tehát, mely Bartók Károly polgármester vezetése alatt Kovács Dániel városi pénztáros, Balogh János városi el-elenőr és K. Csizsár József városi képviselő urak-ból állott, igen eredményesen járt el, s e tekint-ten kiváló szolgálatot tett az ügynek városunk képviselője Benkő Sándor ur, ki a küldöttséget működésében mindvégig buzgón támogatta.

— **Ellenőrzési szemle.** A folyó évi ellenőrzési szemle városunkban 17-én, a kézdii járásban 18., 19., 20. és 21-én, a bereczk-soósmezői járásban 22-én tartották.

— **Az idei első fillérestély** nem volt a leglátoga-tottabb. Örömmel említjük fel azonban, hogy a helybeli honvéd tisztikar alezredesével, s az éppen itt szemlén levő Say tábornok urral élén, teljes számban jelen volt. A mi az estély szellemi sikerét illeti, az fényesnek mondható. Makkai Dániel ur általánosan ismert gyönyörű hangjával s az eléne-kelt népdalokkal ritka élvezetet nyújtott. Molnár Kálmán ur „Keresem az Istent” című szavalata s Szöcs Irénke vig monológia teljesen sikerült. Különösen ez utóbbi állandó derűségben tartotta a közönséget. A jótékony nőegylet valóban le van kötelezve az első estélyen szereplőkkel szemben s azoknak általunk köszönetét nyilvánítja. A műsor lejárta után következett táncmultság éjjel utáni-g tartott.

— **A kézdívásárhelyi jótékony nőegylet** rendező-bizottsága f. évi október 14-én a tagok élénk rész-vétele mellett tartott értekezletén a fillérestélyek rendezésére kiküldött bizottság névsorát a követ-kezőleg állapította meg: Benkő Mariska, Dobay Lajosné, Elekcs Bélané, Székely Jánosné, Török Bálintné, Vajna Károlyné, Welreiter Jánosné, Bernáld Anna (Csernátomból) Jakab Katinka, Már-ton Ilona (Altórjáról), Nagy Ilona, Pollák Augusz-ta (Márkosfalváról), Szentpéteri Mariska (Altór-járól), Szerváczius Lenke (Zaboláról), Székely Melinda, Szöcs Irén, Vertán Katinka, Alberti Al-bert, dr. Balogh Vendel, Benkő István, Booskor Kálmán, Deák Árpád, Fejér Antal, Jancsó Geiza gyógyszerész, ifj. Jancsó Mózes, Kiss Lajos, Kiss Mózes, Konecz Sándor, Mérey Tivadar, Papp Já-nos, Szentiványi Kázmér, dr. Szentpéteri Bálint, Szenkovits Jenő, Vertán Endre. Az estélyek mű-sorának minél változatosabb és érdekesebb össze-állítása tekintetéből intézkedés tétetett, hogy ugy a tagok, mint más előnyösen ismert egyének köréből előadásra kizemelték idejekorán felhíva-sanak s előadandó darabjaik, a beosztás végett, be-jelentessenek. A legközelebbi estély műsora, melyre a meghívók egyidejűleg széküldetnek, a következő: 1. Felolvasás, tartja Vertán Endre ur. 2. Szaval, Székely Melinda k. a. 3. Népdal-egy-veleg zenekisérettel, Jancsó Amál k. a. és Baka Misi ur által. A műsor lejárta után táncmultság lesz, melynek kedélyes és feszletlen voltát előre jelezniünk annyival inkább fölszages, mivel az iránt a résztvevő és pártoló közönség a mult idők-ből kellőleg tájékozva van. Ha figyelembe vessz-ünk azt, hogy ezen estélyek látogatásával nem-csak a jótékony nőegylet magasztos céljait moz-dítjuk elő, hanem néhány fillér árán magunknak sziv- és lélek-nemesítő kellemes időtöltést szerzünk s a nálunk nélkülözött társaskörök hiányát pó-toljuk, be kell látnunk, hogy ezen egyeletnek a köz-jóllét előmozdítására és a társadalmi műveltség emelésére egyelően nagy hatása van, s attól ma-gunkat téves és kicsinyes okokból visszavonnunk nem szabad.

— **Halálozás.** Özv. Fejér Albertné Nagy Teréz mint hivatás, haralyi Fejér Mihály mint édes-anya, altorjai Mike József mint édesanya, Árpád, József Cseh Gyárfásné, Ödön, Eliz Jancsó György-né, Mari és Etelka mint testvérek a maguk, ugy-szintén a számos rokonok nevében mélyen meg-szomorodott szívvel jelentik a szeretett felejteth-telen férj, illetve jó fin és testvér haralyi Fejér Albert m. kir. pénzügyi fogalmazónak élete 37-ik, boldog házassága 10 ik évében, október hó 11-én reggel 5 órakor tifusz és tüdőlobban, két heti súlyos szenvedés után történt gyszós elhun-yát. Az elhunyt drága tetemei október 12-én dél-után 1/4 órakor fognak a II. ker., Lánchid-utca 11. számú házban, a róm. kath. hitvallás szertar-tásai szerint beszenteltetni és onnét a budai né-metvölgyi temetőbe örök nyugalomra kísértetni. Az engesztelő szent miséldozat f. évi októberhó 17-én fog a haralyi róm. kath. templomban a Min-dehatónak bemutattni. Az örök világosság fé-nyeskedjék neki! Budapest, 1890. októberhó 11-én.

— **Meghívó.** A kézdívásárhelyi jótékony nőegylet saját pénzára javára október 18-án, szombaton, a városház dísztermében fillér estélyt rendez, melyre czimzettel tisztelettel meghívja az állandó rendező-bizottság. Műsor után táncvizsgálat. Be-lépti-díj személyenként 30 kr. Kezdeté este 8 óra-kor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hir-lapilag nyugtáztatnak.

— **Mulatság.** A helybeli kereskedő-iffak társu-lata november 23-án változatos műsorral és tánc-zal egybekötött zártkörű társasestélyt fog rendezni. Jelszó: Egyszerűség, kedélyesség! A kereskedő-iffak társulatának e társasestélye is, mint a mult évi, fényes sikerűnek ígérkezik. Fel-hívjuk rá a mulatságkedvelő közönség figyelmét.

— **Az Emke** — mint Kolozsvárról írják — e hó 12-én választmányi ülést tartott, melyen az erdélyi református egyházkerület hivatalos lapjának, a „Protestáns Közlöny”-nek támadását, mely az erdélyi református egyházpolitikai harcozt az egyletből keletkezettnek állítja, egyhangulag, ál-talanos megbotránkozással utasította vissza, kife-jezván, hogy ezt az egyház tudomására és nyilvá-nosságra hozza. A Kuun Kocárd-féle alapítványi birtokon a földmívelési miniszterrel egyetértve székely jellegű Emke földmívelési iskola építése véglegesen kimondatott. Az iskola évenkénti 19 ezer forint kiadását az egylet és az állam közösen fedezi. A kereskedelmi miniszterrel kötött szer-ződést, mely szerint az egylet tizenöt évi bérlete-re Kolozsvárt 140,000 frtos vasuti üzletvezetőségi épületet emel, a választmány helybenhagyta.

— **Az aradi vértanuk gyóntatója.** Bardócz Elek Sándor minorita páterről, az aradi vértanuk egyet-len életben levő gyóntatójáról, a következőket ír-ják a „B. H.”-nak: Bardócz Sándor jól megter-mett ember, alakja csak kissé görnyedt, haja még barna, tekintete élénk. Most kissé gyöngédkedő, mert e nyáron balareztát és vállát szélütés érte. Életrajzi adataiból álljanak itt a következők: Született Szászfaluban (Háromszék megye) 1817. márczius 2-án, szerzetesi fogadalmat 1841-ben tett s Aradra 1846-ban helyezett segédlelkésszé minőségben. Itt tartózkodott 1851. április 10-éig, a mikor beteg lett, Szegedre helyeztetett, hol mint valetudinárius, később mint a Rókus városrésze plebánia segédlelkésszé 7 hónapig működött. Rövi-debb ideig Nagy-Bányán, azután Kolozsvárt, Kézdi-Vásárhelyen működött, honnan az udvar-helymegyei Elédre küldték lelkésznek. Itt 16 évig volt. Itt találta a szentpéteri (Kolozsvár egyik kül-városa) plebániára való kinevezést. Husz évig ple-bánoskodott, míg ez év július 6-án szélütés érte. Három-négy hétig nem volt vasárnapi mise a szent-péteri templomban. Az öreg plebánus teljes felépít-lése kétséges volt s ez okból Jánosy Döme, a rend magyarországi provinciális, szeptember hó 4-én kézbesített rendeletével nyugalmába helyezte. A jól megérdemelt nyugalom éveit Bardócz páter Szegeden fogja töltetni.

— **A gyergyószentmiklósi szegény tanulókat segé-lyező egyesület** által folyó hó 11-én rendezett har-madik társas-estély is, az előbbiekhöz hasonlóan igen jól sikerült. Az estély meglepetése az alka-lommal 12 fál különféle gyümölcs volt, mely in-gyen sorsoltatott ki a közönség között s melyet Orel Máténé urnó volt szíves az egyesület estély-re adományozni. Az estély rendezői Orel Máté-né, özv. Römer Gyuláné és Kritsa Konrád voltak. A közelebbi estély 18-án lesz.

— **Meghívó.** A kézdívásárhelyi jótékony nőegy-let folyó évi október hó 19-én, azaz vasárnap d. u. 3 órakor a városház nagytermében évi közgyűlést fog tartani, melyre ugy a repdes, mint a pártoló tagokat, valamint az érdeklődőket tisztelettel meghívják elnöki megbízásból: Özv. Nagy Mó-zesné és Székely Jánosné, alelnökök. Jegyző helyett: Székely Málvin. Társgoroszt: 1. El-nöki megnyitó beszéd mélt. özv. Cserey Jánosné által. 2. A mult gyűlés jegyzőkönyvének hitelesi-tése. 3. Évi titkári jelentés. 4. Pénztárosi jelentés az egylet vagyoni állásáról Kiss Károlyné n. e. p. által. 5. A számvizsgáló bizottság jelentése. 6. A jegyzői lemondás felolvasása. 7. Jegyzőválasztás. 8. Kebli ügyek és indítványok. Kelt Kézdi-Vásárhelyt, 1890. október 14-én.

— **Halálozás.** Gyergyó-Szentmiklóson ifj. Vákár Gergely kereskedő folyó hó 10-én délután félöt órakor élete 64-ik évében agyszélhűdésben hirtelen elhunyt. Temetése 12-én délután 3 órakor volt.

— **Szédelgés utlevelekkel.** Egy idő óta nagyon gyakran történik az, hogy a kivándorlók zárt le-vélben hazaküldik azt az utlevelet, a mivel ők már kijutottak. Így aztán az atyafiság megkíméli az ut-lével-díjat s megy a rokon után avval a passzussal, a mivel ez már odább állott. A kereskedelmi minisz-ter szejmeit ez a szédelgés nem kerülte ki, meg az sem, hogy a kivándorlási hangzatos hirdetémenyek — tilalom ellenére — szintén zárt levelekben jut-nak be az országba. A kettős visszszélés megaka-dályozására Baross Gábor kereskedelmi miniszter meghagyta minden posta- és táviróhivatalnak, hogy az ily gyanus külföldi leveleket kézbesítsék ugyan, de a czimzett — kellő szemmel tartás

végzett — jelenték be a polgármestereknek, illetőleg főszolgabíróknak.

— **Nyilvános számadás és köszönet.** A helybeli jótékonyczslu nőegylet által folyó évi október 11-én rendezett fillérestélyen befolyt: belépti díj-ból 11 frt 82 kr, felülfizetésből 6 frt 30 kr, össze-sen 18 frt 12 kr. Felülfizetni a következők voltak szívesek: Say Győző tábornok, Benedek István alezredes, Gillyén Árpád százados, Szentiványi Kázmér százados, dr. Sinkovics Aurél, Deák Ár-pád főhadnagy 70—70 krt. Mihucz György száza-dos 30 krt. Török Bálint, Vertán Endre, Kiss Mó-zes hadnagy, Sebők József, Kiss Lajos, Czimb-almos Ferencz, Spitzer Dávid, Tóth István (József) 20—20 krt. Baka Mihály, id. Szöcs János (keres-kedő) 10—10 krt. Fogadják a szíves felülfizetők adományaikért nőegyletünk nevében hálás közö-nötünk nyilvánítását. Kelt Kézdi-Vásárhelyt, 1890. október 14-én. Kiss Károlyné, nőegyleti pénztáros.

— „**Készer kettő — négy**” czimzel koszorus köl-tőnk: Jókai Mór egy új regényt irt a „Képes Csa-ládi lapok” számára. E kitűnő szépirodalmi lap az érdekes regényt már legközelebb kezdi közölni.

Közgazdaság.

Legújabb vivmány a gyümölcsfák nemesítése terén.

Gaucher Miklós, a jelenkor élő gyümölcsészei-nek legjelesbiki, ki a pomologia korszakalkotói: Christet, Oberdicket, Lauchét, Lncast stb. mind elméletileg, mind a prakszis terén már is messze tulszárnyalta, kinek Stuttgartban óriási kiterje-désű gyümölcsfatelepe és hogy ugy mondjuk, világhírű pomologiai szakintézete van, kinek eddig megjelent művei: a „Veredelungen és a Handbuch der Obstkultur”, valamint szaklapja a „Der prak-tische Obsbaumzüchter” kétségkívül a legjobb szellemi termékeknek nevezhetők, s kinek férfi-kora delén levő tevékeny, kutató és teremtő szel-lemetől még sok új alkotást remélhetünk — most nyílt sisakkal lép a világ elé egy újabb vivmányá-val, mely hivatva van a gyümölcs-nemesítés ter-én általános forradalmat idézni elő, mi által ne-vét, szellemét örök időkre halhatatlanná tette, megörökítette.

Nem kevesebbről van itt szó, mint arról, hogy a gyümölcsfánemesítés idejét manapság már nem a természet határozza meg, hanem mi magunk és hogy az eddigi tanok, melyek a tavasz ajánlották és jelölték ki az egyedüli alkalms időszáknak a nemesítésre — tévesek, hamisak — tehát végkép elvetendők.

De hadd beszéljen maga Gaucher:

„Ez ideig — ugymond ő fentidézett szaklapjáb-an — ugy előszóval, mint írásban is az a tan volt érvényben és elfogadva, hogy a szabadban a ga-lyakkal való nemesítésre legalkalmasabb a tavasz, kevéssel a fák nedvkeringésének megindulata előtt, vagy közvetlenül a nedvkeringés megindulása után. A melegebb éghajlat alatt márcziust, az éj-szakibb s hidegebb tartományokban áprilist aján-lották.

Mivel minden állítást érvekkel szokás bizonyi-tani és támogatni, azt szokták volt érvül felhozni, hogy a korai kivitelű nemesítéseknél, vagyis jó-val a nedvkeringés megindulata előtt eszközöltek-nél, a nemes vesszők elszáradnak s így mielőtt forradásuk létrejöhetett volna, elpusztulnak.

Ezen tannak ez ideig magunk is hódultunk, kö-vetői valánk, s többi szaktársunkkal együtt mi is azt hirdettük, hogy a tavasz külső nemesítések, u. m. párosítás, özlábojtás, nyereg-ágyazás, oldal-ajtás stb., a menyuire lehetséges, közvetlenül a nedv megindulása előtt foganatosítandók. Mi — részünkről — most már nem oszjtjuk e nézetet; időközben szerzett tapasztalataink meggyőztek bennünket e tan téves voltáról.

Három évvel ezelőtt ugyanis néhány vadonczun-kat január és február hóban nemesítettük be és az a körülmény s észlelet, hogy nemesítvényeink gyönyörűen megeredtek és sokkal erőteljesebben hajtottak ki, mint a később, t. i. az eddigi mód-szer szerint az állítólag alkalmas időben nemesi-tettek, felbátorított bennünket, — a siker folytán — hogy több ezernyi vadonczunkat január 15-től kezdve február végeig terjedő időközben nemesi-tessük be; és csaknem ugyanannyit április héban ójtottunk; a kísérlet színhelyeül ugyanazon alkart-részekből álló talajt, ugyanazon gyümölcsnemet, valamint ugyanazon gyümölcsfajt választottuk, hasonló fejlettségű, egy idejű (vagyis egy korbeli) alanyokon. Mindez azért történt, hogy a siker vagy netaláni kudarc esetén ne a talaj-fekvés, az alanyok és fajoknak tulajdonítsuk ezt vagy amaz.

A kísérletnek azért kellett nagyszabásúnak lenni, mert különben lehetetlen lett volna mérv-adó ítéletet hozni, a mennyiben a siker épeo ugy, mint a kudarc könnyen egyenmely mellékes es-hetőségtől tétethetett volna függővé.

Magától értetődik, hogy rendkívüli feszültség-várták az eredményt és pedig annyiival inkább, mert a szakértők, kiknek benemesített telepünket láthatni alkalmuk volt, nem voltak képesek csodálkozásukat elpalástolni a fölött, hogy volt lelünk hozzá ezer és ezernyi szép, egészséges és ép, magas törzsű vadonczainkat feláldozni, és kijelenték, hogy annyiival is inkább kár volt a fákért, mert alig lehetett reményleni, hogy a nemesítvényekből csak egy is megeredjen. S távollétünkben és telepünkön történt távozásuk után mindannyian oda nyilatkoztak, hogy feltételezni sem merték volna, hogy egy Gaucher ilyen badarságra vetemedni képes legyen, mert ilyesmit csak esztelen ember követhet el.

Ezen és hasonló nyilatkozatok — természetesen — nem maradhattak titokban s rövid időre reá barátaink szemrehányólag figyelmeztettek bennünket, hogy miért nem vagyunk kísérleteinknél óvatosabbak s ha már nevetséges dolgokat követünk el, legyen legalább gondunk reá, hogy tetteink titokban maradjanak.

Az efféle bölcs tanácsok és nem épen hízegő ítéletek soknak nyugtalan álmokat okoztak volna, de mi nem sokat törődünk velük, mert meg voltunk győződve, hogy a siker a mi részünkre fog eldőlni.

De másrészt nem tagadhatjuk, hogy a reánk következő tavaszt nálunknál senki sem várta türelmetlenebbül, hogy határozottan megállapíthassuk: kinek van igaza.

(Folyt. köv.)

252-ik közlemény

a háromszékmegyei „ERZSÉBET” árvaleány-nevelő intézet javára tett szíves adakozásokról.

Alsó-Csernáton.

Pál István 1 kr. Bokor László 3 kr. Dimád János, István András, Vida Bálint 4—4 kr. Berge Imréné, Csiki László, Timár Imre 5—5 kr. Cseh József 6 kr. Domokos János, Rápolti László, István Dániel, Cseh Pál, Molnár János, Rápolti Mihály, Vagner György, Jancsó József, Kuzmis János 10—10 kr. Szilveszter János 20 kr. Domokos Sándor 40 kr. Badi András fél kupa, Balog József, Nagy Máthé 1—1 kupa, N. N. 2 kupa, Vajda Lajosné 5 lit. buza. Dula András, Kelemen Gábor, Cseh Sámuel, Molnár Dániel, Santa Ferencz, Ifj. Sorbán András, Keresztes Miklós, Bokor András, Mántó József, Oláh Péter, Kocsis András, Pakó József, Timár István, Csiki Dénes, Csiki Miklós 1—1 kupa, Santa Mihály, Nagy Imréné, Cseh Zsigmond, Vig Károly 2—2 kupa árpa, Vig Ferencz 8 kupa, Tamás Dávid 25 lit. rozs. Kelemen Gábor 1 kupa, Jáni Ignác 2 kupa árpa, Szilveszter Antal 2 kupa borsó, Timár István 1 kupa, Fekete András 3 kupa borsó, Badi György, Gajdu Mária fél—fél kupa törökbuza, Kocsi József, Harkanyda György, Bobárka Mihály, Dóczy Mózes, Dóczy Antal 1—1 kupa, Fekete András, Tamás Dávid 3—3 kupa paszuly. Jáni Zsig-

mond, Vajda Zsigmond, Fehér Sándor 1—1 koszu, Tamás Dávid 2 koszu hagyma. Nánási István félvéka pityóka.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhelytt, 1890. augusztus 27-én.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.

Széky Málvin,
jegyző.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Nyílt tér.*

Fehér selyem szövetek 60 krtól 7 frt 45 krig méterenkint.

Sima és mintázott (150 különféle szín- és mintában) küld ruhadarabonkint és méterenkint portó- és vámmentesen **G. Henneberg** gyári raktára Zürichben. Levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

* E rovatban megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

Hirdetések.

Sz. 4097/1890.

polg.

Hirdetmény.

A Imecsfalva községben gyakorolt italmérési jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi november 12-ének d. e. 8 órájára** a kir. törvényszékhez Vajna Dénes bíró hivatal-szobájába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítették, figyelemzetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, 1890. évi szeptember hó 16-án.

Ponori Sándor,
elnök.

Bocskor Kálmán,
jegyző.

Sz. 4093/1890.

polg.

Hirdetmény.

A Kökös községben gyakorolt italmérési jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi november hó 13-ának d. e. 9 órájára** a királyi törvényszékhez Vajna Dénes kir. törvényszéki bíró hivatal-szobájába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítették, figyelemzetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék 1890. évi szeptember hó 16-án tartott üléséből.

Ponori Sándor,
elnök.

Bocskor Kálmán,
jegyző.

Sz. 4200/1890.

polg.

Hirdetmény.

A Bita községben gyakorolt italmérési jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi december hó 10-ének d. e. 9 órájára** a kir. törvényszékhez Elekes Béla kir. törvényszéki bíró hivatal-szobájába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítették, figyelemzetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék 1890. évi szeptember hó 13-án.

Ponori Sándor,
elnök.

Kádár Ákos,
jegyző.

Kerestetik

a magyar és német nyelvben jártas tisztartó, ki faneműek szállításánál a vonó állatok és szolgákra felügyeletet gyakorol s a vállalkozóval szemben számadást vezetni képes. Bővebb felvilágosítást lapunk kiadóhivatala ad.

Magyar királyi államvasutak.

Keleti vonal.

Menetrend.

Érvényes 1890. június hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1890. június hó 1-től.

A l l o m á s o k			Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat	A l l o m á s o k			Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)	(érk. ind.)				Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N.-Sze- ben felé)	(érk. ind.)	3.13 10.32			
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	(érk. ind.)	4.— 4.70	10.32 10.50	2.43	Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	10.42 12.23	3.18 4.36		
Botfalva	"	"	4.44	11.04		Nagy-Enyed	(érk. ind.)	1.23 1.50	5.06 5.24	7.51	
Földvár	"	"	5.04	11.18		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vá- sárhely felé)	(érk. ind.)	2.36 2.46	5.57 6.08	8.41	
Mogyorós	"	"	5.10	11.30		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.23 3.33	6.36 6.42		
Apáca	"	"	5.40	11.45		Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	5.28 6.05	8.10 8.30	10.48	
Köpecz	"	"	5.47	11.51		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	10.41 11.06	12.41 1.09	2.08	
Ágostonfalva	"	"	6.06	12.06		Budapest	(érk. ind.)	6.35 8.15		7.15	
Alsó-Rákos	"	"	6.35	12.27		A foglalt számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 47 perczig számított éjjeli időt je- lentik.					
Homoród	"	"	6.54	12.39							
Kacza	"	"	7.17	12.56							
Bene	"	"	7.39	1.12							
Erked	"	"	8.11	1.34							
Héjasfalva (elágazás Sz.-Udvarhely felé)	(érk. ind.)	(érk. ind.)	8.38 8.47	1.49 1.59							
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	(érk. ind.)	10.40	2.59							
Medgyes	(érk. ind.)	(érk. ind.)									

 Brassóból Bukarest felé a vegyes vonat indul délelőtt 9 óra 48 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 23 perczkor.

Héjasfalva—székelyudvarhelyi vasut.

Héjasfalva	indul délelőtt 12.—	Székely-Udvarhely	indul délután 2.45
Székely-Keresztur	12.31	Bögöz	3.15
Nagy-Galambfalva	1.05	Nagy-Galambfalva	3.41
Bögöz	1.21	Székely-Keresztur	4.18
Székely-Udvarhely	érkezik reggel 1.50	Héjasfalva	érkezik este 4.50

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytt.